

Nr 394.

Av herr Ericson i Boxholm m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 106, med förslag till lag om ändring i vissa delar av lagen den 14 juni 1918 om fattigvården m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 106 med förslag till lag om ändring i vissa delar av lagen den 14 juni 1918 om fattigvård föreslås i 59 §: Gottgörelse av landsting för vårdkostnad, varom i 40, 41 och 42 §§ förmåles, skall sökas inom juni månad året efter det, då kostnaderna av fattigvårdssamhället utgivits, vid äventyr, om det försummas, att rätt till gottgörelse för den kostnad skall anses förfallen.

I nu gällande lag är denna ansökningstid fastställd till två år. Även om så lång tid visat sig icke varit erforderlig, kan det dock ifrågasättas, om icke den nu föreslagna tiden, sex månader, återigen är för kort och kommer att vålla vederbörande fattigvårdssamhällen såväl bryderi som ekonomisk förlust, förutsatt de icke hinna med att inlämna ansökan om gottgörelse före den föreskrivna tidens utgång.

Det förekommer i fattigvårdsarbetet fall av omständliga utredningar och undersökningar. Ty innan ansökan om ersättning göres hos landstinget, åligger det ju vederbörande fattigvårdsstyrelser att söka utfå beloppet av den vårdade eller annan underhållspliktig, vilket givetvis är förenat med tidsutdräkt. I ett och annat avseende erlägga fattigvårdsstyrelserna i de flesta fall till hospitalen vårdavgift för sinnessjuk ett halvt år i förskott. Den vårdavgift som sålunda erlægges den 31/12 gäller tiden 1/1—30/6 året därpå. Då utgiften ifråga är gjord under föregående år sökes landstinget om gottgörelse. Om det emellertid inträffar, att den sinnessjuka förklaras frisk under exempelvis april eller maj månad, erhålla vederbörande fattigvårdsstyrelser från hospitalen restitution å det belopp som avser återstående tid till den 30/6, men ansökan är gjord hos landstinget för hela det belopp som utbetalades den 31/12. Givetvis kunna ju upplysningar hinna meddelas härom, men exemplet visar, huru snäv den föreslagna tiden är för att under alla eventualiteter få vederbörliga handlingar klara.

Det förefaller också som landstingens förvaltningsutskott icke skulle få någon olägenhet om den föreslagna tiden något utsträcktes. Ty i regel torde det förhålla sig så, åtminstone i de små och medelstora landsbygdskommunerna, att fattigvårdsstyrelserna inlämna begäran om gottgörelse blott en gång årligen,

och bleve tiden fastställd att utgå under juni månad, inströmmade otvivelaktigt de flesta ansökningarna om gottgörelse just under denna månad. Alltså under den tid då förvaltningsutskotten, i större grad än eljest, ha att förbereda arbetet för landstingsmötet.

Då det icke kan anses oundgängligen motiverat att i lagen fastslå en så kort tid, att risk förefinns, att den för vederbörande kan åstadkomma svårigheter, anse vi, att tiden för ansökan om gottgörelse fastställs till ett år efter det kostnaderna för fattigvården utgivits.

Med stöd av ovanstående hemställles,

att riksdagen ville besluta sådan ändring i Kungl. Maj:ts proposition nr 106, att 59 § erhåller sådan lydelse, att orden "skall sökas inom juni månad året efter det" utbytas mot orden "skall sökas före utgången av året efter det" etc.

Stockholm den 6 mars 1926.

F. O. Ericson,
Boxholm.

Anders Paulsen,
Arlöv.

O. Isacsson.

Herman Norling.

Anders Andersson,
Falkenberg.